

АДАБИЁТ ВА САЊАТ САҲИФАСИ

«ТОШКЕНТ ТАРОНАСИ» КОНКУРСИГА:

ИЖОД ГУЛДАСТАСИ

МУАЛЛИФЛАРИМИЗНИ ТАНИШТИРАМИЗ

▲ УЙГУН — Ўзбекистон ССР халқ шоири. Ўзбек совет адабиётининг таниқли намоёндаларидан бири. Унинг севги-садоқатни, меҳнат ва шодликни, партия ва Ватани мадҳ этувчи шеър ва достонлари китобхоналар қалбидан жой олган. Уйғун замонавий ва тарихий мавзуларда қатор драматик асарлар муаллифи.
▲ Самандар ВОҲИДОВ — 1942 йили Бу-

хоро областининг Шофиркон районидан туғилган. Унинг «Қорбобонинг истаги», «Кафтимда гул», «Қатраларда нур ёнар» шеърини тўпламлари нашр этилган. СССР Ёзувчилар союзининг аъзоси. Бухоро область радиотелевизион комитетида бош редактор бўлиб ишламоқда.

▲ Султон ҲАЙИТБОЕВ — 1926 йили Хоразм областининг Янғириқ районидан туғилган. У кўпгина музикали драма ва комедия асарларига музика басталаган, бир қатор замонавий ашулалар муаллифи. Тошкент Давлат маданият институтида кафедра мудири бўлиб ишламоқда.

Самандар

ВОҲИДОВ:

«ФАХРИМДИР, ТОШКЕНТИМ, ОБРУЙИНИГ, ШОНИНГ...»

Умрда кексаю
Меҳри ёш, укам,
Узим ўргилгани мағрур бошиндан...

Шамоллар манглини кесмоқда сиклар,
Шамоллар йиртилиб, ўтади нарим.
Қоронгу дашт аро сийбоч қилграр,
Шамолни тутмоққа йўқидир қўлларни.

— Уф... мунча инграйсан!
Сиклар урар дўш,
Чинни қўлоқларин бурар беаёв,
Симбёч бўғмада қотар хўрсиник,
Шиллинган пўстлогин эслатар қирав.
Сарсон мусофирдай нигоҳида мунг,
Бенажот қисматдан зорланар ўқиб.

Мудрар...
Уялар тушга айланади сўнг:
Урмон... Урмон...

Уйғонар чўчиб.
«Қайдасиз, озулар — барглар шиври,
Ҳолимдан хабардор, илдиз — онакони!
Жонга тегди совуқ сиклар гурури,
Мени нечун бердинг, меҳрибон!»
Урмон!...

Хаёлини учириб, сиклар юлқинар:
— Яна ухладимми, бепарво тўнка!
Хотира ойнаси чилпарчин синар,
Оғриниб боқар у шарпасиз тунга...

Қайдан ҳам тушунар унинг дардини
На илдиз,
На апроқ кўрмаган сиклар,
Аргинчоқ уса бас ердан баландда,
Бефарқидир пойида йиғлайди кимлар...

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Шарқ кўксига олтин узун
ден ярашиб тунган пойтахт
тимиз Тошкентнинг 2000
йиллик тўғи ҳам назм ах
лларига, ёзувчилар ва жур
налистларга, ёш қалам
нашрларга янги иқолий илҳом
бағишламоқда. Бунинг редак
цияда оқшомхонлардан
келиб турган наъвий гулда
сталар, қўшиқ ва ҳикоялар.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

Қандай ва навқирон
Тошкент ижод аҳлига ҳам
шаъв-шаъв, туганмас
илҳом бахш этиб келган. Бунинг
Тошкент шаънини улуғловчи,
унинг гўзаллигини та
раннум этувчи турли давр
ларда яратилган ранг-баранг
шеър ва қасидалар кўр
састи турибди. Уларда шаҳар
ҳаётидаги унутилмас воқеа
ва ҳодисалар акс эттирилиб,
меҳнатнаш фидойи кишилар
нинг эзгу ишлари шараф
ланган.

ТОШКЕНТ РУҲИ

Султон ҲАЙИТБОЕВ музикаси. УЙГУН шеър.

Жонажоним, гўзал Тошкентим,
Шарқда машаъл бўлган шаҳарсан.
Меҳнат билан яшнаб-яшарсан,
Бағри гулга тўлган баҳорсан.
Фаровонсан, халқинг бахтиёр,
Тинчлик юрти, қардошлик шаҳри.
Гўзал Тошкент омон бўл, омон.
Халқимизнинг гурури, фахри!
Тошкент руҳи бизни доимо,
Ҳамкорликка, дўстликка чорлар.
Бахт, муҳаббат, дўстлик қуёши
Қалбимизга нур сочиб порлар.

ДЎСТЛИК ВА ҚАРДОшлиК ТИМСОЛИ

«ТОШКЕНТ ТАРОНАСИ» КОНКУРСИ ПОЧТАСИДАН

Қадимий ва навқирон Тошкент ижод аҳлига ҳам шаъв-шаъв, туганмас илҳом бахш этиб келган. Бунинг Тошкент шаънини улуғловчи, унинг гўзаллигини тараннум этувчи турли даврларда яратилган ранг-баранг шеър ва қасидалар кўрсасти турибди. Уларда шаҳар ҳаётидаги унутилмас воқеа ва ҳодисалар акс эттирилиб, меҳнатнаш фидойи кишиларнинг эзгу ишлари шарафланган.

СЎНГГИ БУРЧ

ҲИКОЯ

Асад Асиллов 1942 йили Тошкент областининг Бўстонлиқ районидан Хондайлик қишлоғида туғилган. 60-йиллардан бошлаб матбуотда ҳикоя ва очерклари билан қатнашиб келмоқда. Гафур Гулом номидаги адабиёт ва санъат наشريёти 1982 йили унинг ҳикоялар тўпламини нашр этди. СССР Журналистлар союзининг аъзоси, қишлоқ мактабда ўқитувчилик қилган, район газетасида адабий ходим бўлиб ишлаган. Ҳозир «Шарқ Юлдузи» журнали бўлим мудири.

— Даданон! Сиз шу кўйга тушиб қолибсиз-у, қандай қилиб мен ахир!... Мен... мен тўғни тўхтадим!
Куз напасидек шашқатор ёшлари гул юзларини юнаб турган, сочлари тўзғиган Чарос ноғирон қарнининг кўксига бош қўяди. Қоқ сунжа айланиб, киртайиб қолган ота кўксидан жуда-жуда ёқимли бир ҳид кўз димоғига урилди. Болаликдан бери қон-қонига сингир кетган бу исдан ҳаяжонланган Чарос чиройли кўзларини юмиб, бир зум жим қолди. Ҳайхот, шу қадрдон ис омонат эди, ҳозир бор, шундан кейин йўқлиб қолшиш мумкин! Қизнинг хушёр қалби бу даҳшатни ҳис қилиб зирқираб кетди, қўлоғига мунгли - қўшиқ ашитилгандай бўлди:
— Топмадим излаб отам хокини кўзга суртган!
Чарос шу қўшиқни эшитса, азалдан юраги эзилди, кўзларига ёш қуйилди. Уш машҳум кун қачондир келишини биларди. Наҳотки айрилиқ дамлари етшиди! У отасини маҳкам қўшиб, баралла фарёди уриб юборди:
— Йўқ, йўқ! Даданон, сизни ҳеч кимга бермайман, ҳеч қандай кеткисмайман!
«Оҳ, болагиним, қанинқиди бу мушкулот-»

БУХОРОНИ ШАРИФНИНГ ТОШКЕНТИ АЗИМГА ТЎЙ ХАТИ

Минордай қаддимин тик тутиб мағрур,
Мояни гўмбазларин айлаб таъягоҳ,
Оламгир шонингдан руҳида сурур,
Тошкент.

Сен томонга соларман нигоҳ,
Урта Осёга устунлар мисол,
Кифтларда тарихнинг юки, сарбаланд,
Кексайиб бахт толган бир тўп оқсоқол—
Турибмиз: Мену Сен, Хива, Самарқанд.

Асрлар чапидан соҳимизда оқ,
Насиллар бахтидан диллар навқирон,
Бошига тортсада не қаттол чамқоқ,
Бизни асраб қолди қиёболга ишонч.

Бугун сен бир азим юртга пойтахтсан,
Пойтахтлик ташвиши менга аёндин,
Жумбоқлар өчлар шунда дафтан,
Хар пойтахт ўзча битта жаҳондин.

Тўйинг овозаси ҳар ёнда шов-шув,
Бу завқдан мўйсифид бошим осмонда,
Кўзгумоқ имкони бўлсайди шу зум,
Хос меҳмон бўлардим сендай мезбонга
Лекин жилолайман...
Шаҳар — онадир.

Онага уйдан жимлашлик одад,
Улгайган фарзандга тилару он йўл,
Уйда қолганларга парвона фиқат,
Мен ҳам фарзандларим йўллаб тўрт
тараф,

Толга тилагайман ҳар бир боламга,
Улар зафаридан толгайман шараф,
Улар кўзи ила боққум оламга.

Биларсан, мен ахир, илм ганжонинг
Калипти берганман ўғлим Синога,
Минг йилки, безавол бўстони унинг,
Минг йилки, ўғил у бутун дунёга.

Тақдирин кўргинки, қай бир пойтахтга
Қадам қўймади у, бўлди бадарга,
«Алвидо» дедю қўл етмас бахтга,
Келиб умр келмас бейўл, бедарга.

Инқилоб нурдан титилди зулмат,
Шукуҳи ўзгарди давру давронинг,
Пойтахтлар кучоғин очиб беминнат,
Бошин сиклар бугун фозил инсонинг.

Фахримдир, Тошкентим, обрўйинг,
Шонинг
Дунёга таратган оқиллар аро
Менинг ҳам камарбанд қизу ўғлоним
Ҳиссаси боридан этгум таманно.

Биз тоғмиз, сен—уммон...
Тоғинг бағрида
Кўз очган жонгалар уммонга шошар.
Чопқир жилгаларнинг тўғиларидан
Тўғили уммоннинг қудрати ошар.
Фалсафа илмидан баҳс кетса ноғоҳ,
Сарсухан — Иброҳим Мўминнинг ноим.
Бўлса гар: «издошим», дер эди Сино,
Дер эди: «Шу ўғлим — умрим давомин».

Юртга хос хизмат фарзанд шарафи,
Уста Ширин нақши ҳамон жонлавор,
Қай элда эсланса Мухтор Ашрафий,
Дерлар: «Унга она қай бахтли дийр!»

Санъат чаманнда қўшалоқ чинор
Бу — Олим Хўнақир,
Бу — Раззоқ Ҳамро,
Утли томирида менинг қоним бор.

Утли юрагиде сенинг меҳринг жо,
Улар мангу ётар хоки покнингда
Номинг боқилликка этганча пайваст,
Шукурким, ҳозир ҳам кенг кучоғингда
Қанча фарзандларим меҳрингдан сармаст...

Кўксимда сут эмиб,
Сендан кут топган
Шу етук дилбандлар хўрмати ҳақи
Бағринг мудом кўшод турсин.
Эй Тошкент,
Ўзбекининг қалби бўл,
Еркироқ балқил!
Ики минг йил умр — Буюкларга кам,
Мана мен адашиб қолдим ёшимдан.

нинг илҳом бўлса, чораси топилсан. Ночор қарнининг кўнглидан кетган фикр шу бўлди. Нурдидийдаси фарёидан безовта-панди, ўрнидан туролмасда ҳам поқал қаддимин кўтармоқчи, ҳар доимгидек, қизининг бошини силаб, овутоқчи бўлди. Йўқ, у на кўл, на ойларнинг қимирлата олди, хаёли ҳам тўё ўздан йироқлашиб бораётгандек эди. Кенжаси, овутоқчи, суянчиғи — Чаросойни ўзга хонадонга узатиш тарадудиде куйманиб, ҳам оналик, ҳам оталик бурчини бажариб юрган чол куз ёмғири хўллаб ўтган супадан тойиб кетганди. Тойиб кетдию, ўрнидан қайтиб туролмади. Бир пайтлар қоядан денгизга сакраб, қоятошдан тушиб кетиб, қуролли душман тўдаси ичиде ёлғиз қолиб балови урмаганди-я! Наҳотки энди ожизман... Келиб-келиб шу бугун-а! Қария у ёқ-буёқин пайпаслаб, томоқ қириб йўталиб кўрди: ақлу хуши жойида. У ўзича: «Бугун куч-иродани тўплаш керак, сўнгги бурчин бажармоқ даркор!» деган қарорга келди.
— Она қизим, — товуши титраброн чиққан қария ўзини босиб олиш ниётда сал вақт жим турган, сўзинг дадилроқ овозда давом эттирдн. — Биз ҳаммасини

кўнглидаги орзу-ҳавасларини юзага чиқарай, жонига ора кирай десанг, она қизим, тўғни кўтатма, дўсту душманга кўз ёшларини кўрсатма, тақдир қўшган кўё билан бахтли бўлишлар, баъза авомон бағланд кўтаринлар, токи куй-қўшиқлар менинг қўлоқларимга этиб турсин. Ҳўпим, қизалогин!
Уқраб юборишдан ўзини зўрга тийиб турган Чарос қафти билан оғзини тўсган ҳолда баш бахти, рози эканлигини билдирди. Отасининг кўз олдиде юз-кўзларини артди, сочларини тўзатди. Кўнгли ўрнига тўшгандай бўлди. Сўнгра чол:
— Энди бир жимлайиб юборинг-чи, онажон, — деди — қани кўёш чиққинчи!
«Кўёш чиққин-чининг маъносини ота билан қизгагина маълум. Чарос қизалоқлигиде нимадандир ҳафа бўлиб, харзаша қилса ёни кингай боиласа отаси уни ёнига чорлар ва ички юзини қафтарин орасига олиб: «Қани, кўёш чиққин-чи», дерди. Чарос бештиёр қўлиб юборар, шу билан олам гулстон бўларди.
Ҳозир эса... Йирки-йирки чиройли кўзларини ёшга тўлиб келяпти-ю, қиз бир

кўрдик, ёмон кунларниям, яхши кунларниям. Ажаланинган ёшма-ён турган вақтларимиз кўп бўлган. Риққ-насибамиз узилмаганан, мана ҳозиргача яшаб келдик. Ленин, ҳалол яшадик, қизим. Ўзимизни, ҳаётимизни ўнглаб олиш, сизларнинг шу бугунгидек тўй-томолларининг, яхши кунларининг кўриш ниётида кўрашганимиз, ажалларга чап берганимиз. Худого шукр, шу ниётларимга етмай деб турибман. Шундоқ кунда сендек доно қизим, мени она қизим, дедангми ранжитсанки, охиригн орзу-суддан маҳрум қилсанми!
— Дада, дедангми! Нима қилсам сизга мадад бўлоламан?! Буюринг, ҳар нарсига, жонимни фидо қилишганим розиман!
Чарос шиддатга кирган, унинг ҳеч нарсидан тал тортмаслигини чўгдек ёниб турган кўзларидан маълум эди. Шунданки кин қария сал тетикланди, чап қўли ҳаракатга келиб, ярми ёйбошладан ва дарров мақсадга кўчди:
— Мана, қаратин, тўзалиб қолдим, яна йилгасанг, ё бўлмасан тўйингни тўхта-санг шу бугунгоқ мендан айрилиб қол-шинг ҳеч гапмас! Дедангми рози қилай,

амаллаб жимлайган бўлди. Чарос кўз ёшларини дедасига кўрсатмаслики учун қафтарин билан юзини тўсиб, ноғирон қарияга умр тилади.
— Бахтига соғайиб кетинг, деданон!
— Раҳмат, ўзимнинг сабр-бардошлик қўшим! — деди ота қувониб. Қиз кичиб кетган, чол оҳистагина узола тушди ва кўзларини юмди. У сўнгги бурчинни бажариш чоғида қаттиқ толқиндан эди. Чолинг кўзлари юмч, лекин қўлоқларин динг, кўнгли нимгадир илқиб, Шу пайт ҳовлида бизми-жамшид! яна тинкларди, ширални муқсага хонанданинг ўли овози жўр бўлди.
— Ишқингда ўртанар жон, эй жонгинман нетай мен!
Юратинга сен ишон, изҳори дил этай мен...
Куй-қўшиқларин жонин-тани билан унглаётган чолинг қуруқшаб қолган лабларин оқдиста личиллади:
— Раҳмат қўшим, кўрсатганига шукр мингдан-минга розиман...
Кўнгли таскин топган ота тинч уйкуга кетмоқда эди.
Асад АСИЛОВ.

МУШОИРА ЭТАДИ ДАВОМ...
Ҳайратда боқдим гулга, чечакка
Гарчанд сирларидан эмасман воқиф,
Ҳайратга тушимди куй тинглаб якка,
Еки ўзгаларнинг шеърига боқиб...
С. Маҳкамов фотолари.
Редактор
Ўринбосари
С. Б. ЕҚУБОВ.
3 TOHKENT
БЕТ ОҚШОМШ
25 АПРЕЛЬ, 1983 й.

